

Câu chuyện đã xảy ra tại trường tiểu học năm trước. Lúc đó, cô Thompson đang dạy tại trường tiểu học của một thị trấn nhỏ ở Hoa Kỳ.



Vào ngày khai giảng năm học mới, cô đứng trước lớp nói chuyện với các học sinh lớp 5, nhìn các học sinh và nói cô sẽ yêu thích tất cả các học sinh khác nhau. Nhưng thực ra cô biết mình sẽ không làm được điều đó bởi cô đã nhìn thấy cậu học sinh Teddy Stoddard ngồi lì lù ngay bàn đầu. Năm ngoái cô đã từng biết Teddy và thấy cậu bé chơi không đẹp với bạn bè, quần áo thì lôi thôi lếch thếch, còn ngơ ngác ngơ m thì lạ quá bạn thú. "Teddy trông thật khó ưa".

Chẳng những thế, cô Thompson còn dùng cây bút đỏ vẽ chữ viết xấu vào hồ sơ cá nhân của Teddy và ghi chữ F đỏ chói ngay phía ngoài (chữ F là học kém).

Trong ngày này, vào đầu năm học mới giáo viên đầu tiên xem thành tích học tập của từng học sinh trong lớp mình chỉ nhiệm. Cô Thompson đã nhét hồ sơ cá nhân của Teddy đến cuối cùng mới mở ra xem, và cô rất ngạc nhiên với những điều đọc được. Cô giáo lớp 1 đã nhận xét Teddy như sau: "Teddy là một đứa trẻ thông minh và luôn vui vẻ. Học giỏi và chăm ngoan... Em là người vui cho người chung quanh". Cô giáo lớp 2 nhận xét: "Teddy là một học sinh xuất sắc, được bạn bè yêu quý nhưng có chút vấn đề vì mẹ em ốm nặng và cuộc sống gia đình thật sự là một cuộc chiến đấu". Giáo viên lớp 3 ghi: "Cái chết của người mẹ đã tác động mạnh mẽ đến Teddy. Em đã cố gắng học, nhưng cha em không mấy quan tâm đến con cái và đời sống gia đình sẽ ảnh hưởng đến em nếu em không được giúp đỡ". Giáo viên chỉ nhiệm lớp 5 nhận xét:

"Teddy t&# ra lãnh đ&# m và không t&# ra thích thú trong h&# c t&# p. Em không có nhi&# u b&# n và th&# nh tho&# ng ng&# g&# c trong l&# p".

Đ&# c đ&# n đây, cô Thompson ch&# t hi&# u ra v&# n đ&# và c&# m th&# y t&# h&# th&# n.

Cô còn th&# y áy náy h&# n khi đ&# n l&# Giáng sinh, t&# t c&# h&# c sinh trong l&# p đ&# m t&# ng cô nh&# ng món quà gói gi&# y màu và g&# n n&# th&# t đ&# p, ngo&# i tr&# món quà c&# a Teddy. Em đ&# m t&# ng cô m&# t gói quà b&# c v&# ng v&# b&# ng lo&# i gi&# y gói hàng nâu x&# m màu mà em t&# n đ&# ng l&# i t&# lo&# i túi gi&# y gói hàng c&# a ti&# m t&# p hóa. Cô Thompson c&# m th&# y đau lòng khi m&# gói quà &# y ra tr&# c m&# t c&# l&# p. M&# t vài h&# c sinh đã b&# t c&# i khi th&# y cô gi&# lên chi&# c vòng gi&# kim c&# ng cũ đã sút m&# t vài h&# t đá và m&# t chai n&# c hoa ch&# còn l&# i m&# t ít. Nh&# ng cô đã đ&# p t&# t nh&# ng ti&# ng c&# i nh&# o kia khi cô khen chi&# c vòng đ&# p, đeo nó vào tay và x&# t m&# t ít n&# c hoa trong chai lên c&# tay. Hôm đó Teddy đã nán l&# i cho đ&# n cu&# i gi&# đ&# nói v&# i cô: "Th&# a cô, hôm nay cô th&# m nh&# m&# em ngày x&# a".

Sau khi đ&# a bé ra v&# , cô Thompson đã ng&# i khóc c&# gi&# đ&# ng h&# . Và chính t&# hôm đó, ngoài đ&# y h&# c cô còn l&# u tâm chăm sóc cho Teddy h&# n tr&# c. M&# i khi cô đ&# n bàn em đ&# h&# ng đ&# n thêm, tinh th&# n Teddy đ&# ng nh&# ph&# n ch&# n h&# n lên. Cô càng đ&# ng viên em càng ti&# n b&# nhanh. Vào cu&# i năm h&# c, Teddy đã tr&# thành h&# c sinh gi&# i nh&# t l&# p. Và trái v&# i phát bi&# u c&# a mình vào đ&# u năm h&# c, đã không yêu th&# ng m&# i h&# c sinh nh&# nhau. Teddy là h&# c trò c&# ng nh&# t c&# a cô.

M&# t năm sau, cô tìm th&# y m&# t m&# u gi&# y nhét qua khe c&# a. Teddy vi&# t: "Cô là cô giáo tuy&# t v&# i nh&# t trong đ&# i em".

Sáu năm sau, cô l&# i nh&# n đ&# c m&# t b&# c th&# ng&# n t&# Teddy. C&# u cho bi&# t đã t&# t nghi&# p trung h&# c, đ&# ng h&# ng ba trong l&# p và "Cô v&# n là ng&# i th&# y tuy&# t v&# i nh&# t trong đ&# i em".

B&# n năm sau, cô l&# i nh&# n đ&# c m&# t lá th&# n&# a. Teddy cho bi&# t dù hoàn c&# nh r&# t khó khăn khi&# n cho c&# u có lúc c&# m th&# y b&# t&# c, c&# u v&# n quy&# t t&# t nghi&# p đ&# i h&# c v&# i h&# ng xu&# t s&# c nh&# t, nh&# ng "Cô v&# n luôn là cô giáo tuy&# t v&# i mà em yêu quý nh&# t trong đ&# i".

R&# i b&# n năm sau n&# a cô nh&# n đ&# c b&# c th&# trong đó Teddy báo tin cho bi&# t c&# u đã đ&# u ti&# n sĩ và quy&# t đ&# nh h&# c thêm lên. "Cô v&# n là ng&# i th&# y tuy&# t nh&# t c&# a đ&# i em", nh&# ng lúc này tên c&# u đã dài h&# n. B&# c th&# ký tên Theodore F. Stoddard - giáo s&# ti&# n sĩ.

Câu chuy&# n v&# n ch&# a k&# t thúc t&# i đây. M&# t b&# c th&# n&# a đ&# c g&# i đ&# n nhà cô Thompson. Teddy k&# c&# u đã g&# p m&# t cô gái và c&# u s&# c&# i cô ta. C&# u gi&# i thích vì cha c&# u đã m&# t cách đây vài

Cô giáo và học trò lớp 5

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Sáu, 05 Tháng 3 Năm 2010 07:54

năm nên cậu u mong cô Thompson sẽ đến để làm công việc và ngồi ở vị trí vị n th&#&#ng để dành cho mình chú r&#.

Và bạn th&# đoán xem vì c&# gì đã xảy ra? Ngày đó, cô đeo chiếc vòng kim c&#&#ng gi&# b&# rất h&# t mà Teddy đã tặng cô năm xưa, chiếc th&# n&#&#c hoa mà Teddy nói mình cậu đã dùng vào kỳ Giáng sinh cuối cùng trước lúc bà mất.

H&# ôm nhau mừng rỡ và giáo sư Stoddard thì th&# m vào tai cô Thompson: "Cảm ơn cô đã tin tưởng em. Cảm ơn cô rất nhiều vì đã làm cho em cảm thấy mình quan trọng và cho em niềm tin rằng mình sẽ tiến bộ".

Cô Thompson vừa khóc vừa nói như vậy:

"Teddy, em nói sai rồi. Chính em mới là người đã dạy cô rằng cô có thể sống khác đi. Cô chỉ biết thế nào là dạy học khi cô đến gặp em".